

Sygn. akt IV U 168/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 listopada 2012 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Staszekiewicz

Protokolant: Agnieszka Zamojska

po rozpoznaniu w dniu 06.11.2012 r. w Jeleniej Górze

sprawy z odwołania **W. G.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.**

na skutek odwołania od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.** z dnia 24.05.2012 r. znak (...)

w przedmiocie jednorazowego odszkodowania

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 24.05.2012 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy W. G. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 24.01.2006 r. w kwocie odpowiadającej 15 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, zaliczając jednocześnie na poczet tego odszkodowania kwoty dotychczas wypłacone wnioskodawcy z tego tytułu.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca W. G. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 24.05.2012 r., na podstawie której strona pozwana przyznała mu prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 8%, będącego następstwem wypadku przy pracy z dnia 24.01.2006 r., w wysokości 5.440 zł. Wnioskodawca zakwestionował procentową wysokość uszczerbku na zdrowiu ustaloną przez lekarza orzecznika uznając, że doznał większego uszczerbku na zdrowiu.

Strona pozwana wniosła o oddalenie odwołania. Podniosła, że zgodnie z orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 17.05.2012 r. wnioskodawca doznał 8 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu i stosownie do tego orzeczenia przyznane zostało odszkodowanie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Bezspornym jest, że w dniu 24.01.2006 r. W. G. uległ wypadkowi przy pracy.

W wyniku powyższego wypadku przy pracy W. G. doznał 15% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Dowód: opinie biegłego lekarza E. G. k. 12-14 i 26.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. Nr 199, poz.1673) ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Przy czym na mocy ust. 2 w/w artykułu za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy. W myśl ust. 3 tego artykułu za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie.

W niniejszej sprawie bezspornym jest fakt, iż W. G. uległ w dniu 24.01.2006 r. wypadkowi przy pracy oraz to, że w jego następstwie doznał uszczerbku na zdrowiu. Powyższe twierdzenia wnioskodawcy przyznał sam Zakład Ubezpieczeń Społecznych, jak również znajduje to potwierdzenie w aktach ubezpieczeniowych wnioskodawcy (w tym orzeczeniu Komisji Lekarskiej ZUS) oraz treści rozstrzygnięcia zaskarżonej decyzji.

Natomiast kwestią sporną jest stopień uszczerbku na zdrowiu wnioskodawcy.

W niniejszej sprawie wnioskodawca kwestionując prawidłowość wydanej przez stronę pozwaną decyzji podniósł, iż stan zdrowia uzasadnia przyznanie mu wyższego niż 8% uszczerbku na zdrowiu.

Powyższe stanowisko W. G. w części potwierdziła w swojej opinii biegła lekarz E. G. specjalista z zakresu neurologii, która na podstawie wywiadu, analizy dokumentacji lekarskiej oraz badania wnioskodawcy stwierdziła ostatecznie, iż na skutek wypadku przy pracy z dnia 24.01.2006 r. wystąpił u niego 15% długotrwały uszczerbek na zdrowiu.

Jak należy wskazać opinia biegłego podlega - jak inne dowody - ocenie według art. 233 § 1 k.p.c., lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Przy ocenie opinii biegłych lekarzy Sąd nie może zająć stanowiska odmiennego, niż wyrażone w tej opinii, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego (wyrok SN z 1987.10.13, II URN 228/87, (...)). Z istoty i celu dowodu z opinii biegłego wynika przy tym, że jeśli rozstrzygnięcie sprawy wymaga wiadomości specjalnych, dowód z opinii biegłych jest konieczny. W takim wypadku Sąd nie może poczynić ustaleń sprzecznych z opinią biegłego, jeżeli jest ona prawidłowa i jeżeli odmiennie ustalenia nie mają oparcia w pozostałym materiale dowodowym.

W niniejszej sprawie biegła wydała kategoryczną opinię co do wysokości długotrwałego uszczerbku na zdrowiu W. G.. Sąd nie dopatrył się przesłanek podważających jej prawidłowość. Strona pozwana wprawdzie wniosła zastrzeżenia do tej opinii, wskazując m.in., że opis badania przeprowadzonego przez biegłą nie uzasadnia ustalenia większego, tj. 15% uszczerbku, a także, iż fakt długotrwałości leczenia nie jest podstawą oceny uszczerbku na zdrowiu. Biegła w opinii uzupełniającej zgodziła się ze stanowiskiem strony pozwanej, że długotrwałość leczenia nie decyduje o procentowym uszczerbku na zdrowiu, albowiem o tym decyduje stopień nasilenia objawów, co zazwyczaj skłania pacjentów do intensyfikacji postępowania leczniczo – diagnostycznego. Biegła stwierdziła, że oceniając stopień nasilenia i uciążliwości dolegliwości i dość intensywne postępowanie lecznicze, ustaliła 15% uszczerbku na zdrowiu. Wskazała ponadto, iż pomimo postępowania zachowawczego, a nawet operacyjnego, wnioskodawca nie uzyskał ustąpienia dolegliwości bólowych, czego dowodem jest stwierdzenie zarówno przez biegłego, jak i lekarzy orzeczników ZUS utrzymujących się dodatknych objawów korzeniowych. Zastrzeżenia strony pozwanej do opinii uzupełniającej wpłynęły do akt sprawy już po wydaniu wyroku w niniejszej sprawie, a zatem nie mogą być przedmiotem analizy przez Sąd.

Dlatego też, biorąc powyższe pod uwagę oraz fakt, że opinia jest zupełna, jasna oraz wystarczająco wyjaśnia zagadnienia wymagające wiadomości specjalnych, należało uznać ją za w pełni wiarygodny dowód.

Stąd też Sąd, stosownie do treści art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., uwzględnił odwołanie W. G. i przyznał mu prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 24.01.2006 r. w kwocie odpowiadającej 15%

długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, zaliczając jednocześnie na poczet tego odszkodowania kwoty dotyczące wypłacone wnioskodawcy z tego tytułu.